

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо порядку та умов відбування покарання

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21) такі зміни:

1) у статті 59:

абзац третьої частини другої доповнити словами “і тільки з близькими родичами (подружжя, батьки, діти, усиновлювачі, усиновлені, рідні брати і сестри, дід, баба, онуки). Тривалі побачення надаються і подружжю, яке проживало однією сім’єю, але не перебувало у зареєстрованому шлюбі. Тривалі побачення для реєстрації шлюбу надаються позачергово”;

друге речення абзацу четвертої частини четвертої виключити;

2) частину шосту статті 92 викласти в такій редакції:

“6. Установлені цією статтею вимоги роздільного тримання засуджених не поширюються на:

засуджених до довічного позбавлення волі, які після відбуття двадцяти років покарання у приміщеннях камерного типу переведені до звичайних жилих приміщень колонії максимального рівня безпеки;

лікувальні заклади місць позбавлення волі і колонії, призначені для тримання і лікування інфекційно хворих засуджених.

Порядок тримання засуджених у лікувальних закладах місць позбавлення волі і колоніях, призначених для тримання і лікування інфекційно хворих засуджених, визначається нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань”;

3) статтю 95 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. Під час тримання у дільниці карантину, діагностики та розподілу побачення засудженим не надаються, крім побачень з адвокатом”;

4) в абзаці другому частини сьомої статті 102 слова “можуть бути передані” замінити словом “передаються”;

5) частину четверту статті 107 викласти в такій редакції:

“4. Засудженим забороняється:

самовільно залишати колонію, порушувати лінію охорони;

спілкуватися із засудженими та іншими особами з порушенням встановлених правил ізоляції, звертатися до них з проханням про виконання незаконних дій;

придбавати, виготовляти, зберігати і використовувати гроші, цінності, предмети, речі, речовини і вироби, заборонені до використання в колонії;

продавати, дарувати або відчужувати в інший спосіб на користь інших осіб предмети, вироби і речі, що перебувають в особистому користуванні;

заподіювати собі тілесні ушкодження, у тому числі з допомогою іншої особи, завдавати шкоду своєму здоров'ю з метою ухилення від відбування покарання або виконання встановлених обов'язків;

завдавати шкоду державному, комунальному майну, майну інших юридичних чи фізичних осіб, у тому числі майну інших засуджених, створювати загрозу заподіяння шкоди такому майну;

вживати спиртні напої, наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги чи інші одурманюючі засоби;

чинити опір законним діям персоналу колонії, перешкоджати виконанню ним своїх службових обов'язків, підбурювати до цього інших засуджених;

грати в настільні та інші ігри з метою здобуття матеріальної чи іншої вигоди;

вживати нецензурні та жаргонні слова, давати і присвоювати прізвиська;

самовільно залишати призначену для перебування ізольовану територію, приміщення або визначене місце роботи, а також перебувати без дозволу адміністрації колонії у гуртожитках та відділеннях, у яких вони не проживають, або на виробничих об'єктах, на яких вони не працюють;

завішувати чи міняти без дозволу адміністрації колонії спальні місця, а також обладнувати їх у комунально-побутових та інших службових або виробничих приміщеннях;

готувати та вживати їжу в непередбачених для цього місцях, виносити продукти харчування з їдальні без дозволу адміністрації колонії;

мати при собі предмети і речі в асортименті і кількості, що виходять за межі, установлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань;

курити у дисциплінарних ізоляторах, карцерах, приміщеннях камерного типу (одиначних камерах) та виховних колоніях, а також у не відведених для цього місцях;

надсилати та отримувати кореспонденцію всупереч порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань;

наносити собі або іншим особам татуювання;

тримати тварин;

виготовляти, зберігати саморобні електроприлади та користуватися ними;

самовільно перепланувувати, змінювати конструктивні елементи будівель та споруд колонії, споруджувати на виробничих об'єктах різні об'єкти (лазні, пральні, душові, сейфи, будиночки, будки, приміщення та засоби для відпочинку, опалення)";

б) абзац перший частини першої статті 111 викласти в такій редакції:

"1. Засудженим, які тримаються у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, дільницях соціальної реабілітації виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і виправних колоніях середнього рівня безпеки та виховних колоніях, може бути дозволено короточасні виїзди за межі колонії на території України на строк не більше семи діб, не включаючи часу, необхідного для проїзду в обидва кінці (не більше трьох діб), у зв'язку з такими винятковими особистими обставинами";

7) у частині другій статті 114:

слова "частиною четвертою" замінити словами "частиною п'ятою";

8) у частині одинадцятій статті 134:

абзац перший після слова "побачення" доповнити словами "телефонні розмови";

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Засудженим, на яких накладено дисциплінарне стягнення у виді поміщення у дисциплінарний ізолятор, карцер або переведення до приміщення камерного типу (одиначної камери), телефонна розмова може бути надана лише з дозволу начальника колонії як виняток, з метою виховного впливу або у зв'язку з винятковими особистими обставинами (смерть або тяжка хвороба близького родича, що загрожує життю хворого, стихійне лихо, що спричинило значну матеріальну шкоду засудженому або його сім'ї)".

У зв'язку з цим абзаци другий - п'ятий вважати відповідно абзацами третім - шостим;

9) у статті 141:

третє речення частини першої замінити двома реченнями такого змісту: “Будинок дитини при

виправній колонії є дитячим закладом. У будинках дитини діти перебувають під опікою адміністрації дитячого закладу на повному державному забезпеченні, їм створюються умови, необхідні для нормальної життєдіяльності та розвитку”;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

“5. Відвідування близькими родичами дитини, яка перебуває в будинку дитини, та умови їх спілкування визначаються центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань”.

У зв'язку з цим частини п'яту і шосту вважати відповідно частинами шостою і сьомою;

друге речення частини сьомої виключити;

10) у статті 143:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

“одержувати короткострокові побачення без обмежень і щомісяця одне тривале побачення”;

абзац третій частини другої викласти в такій редакції:

“за постановою начальника колонії одержувати один раз на три місяці короткострокове побачення за межами виховної колонії”;

11) частину другу статті 150 доповнити словами “крім тих, які після відбуття двадцяти років покарання у приміщеннях камерного типу переведені до звичайних жилих приміщень колонії максимального рівня безпеки”.

2. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.